

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพ
ให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์

Development a Training Course in Increasing the Value of Kluai Brek Taek for a Career
in Don Arang Subdistrict, Buriram Province

เบญจพร วรรณูปถัมภ์

สุเทียบ ละองทอง

วันทนี นามสวัสดิ์

เฉลิมชัย เจริญเกียรติกันต์

ชัยชนพนธ์ จันทวงศ์เดือน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Benchaporn Wannupatam

Suthiap La-onghthong

Wantanee Namsawat

Chaloemchai Charoenkiatkan

Chatsaphon Chanwongduen

Buriram Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: surapanyo@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 9 มิถุนายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ: 23 กรกฎาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ: 23 กรกฎาคม 2566

Received: June 9, 2023; Revised: July 23, 2023; Accepted: July 23, 2023

บทคัดย่อ

กล้วยเบรคแตกที่ผลิตโดยประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีโลโก้และช่องทางการจำหน่ายกล้วยเบรคแตกที่เป็นรูปธรรม ดังนั้น ถ้าดำเนินการพัฒนาในส่วนดังกล่าว จะส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรคแตกได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม และศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน และประชาชนในตำบลดอนอะราง จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรม คู่มือการใช้หลักสูตร แบบประเมิน การสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก แบบประเมินการสร้างแพนเฟลซบุ๊ก เพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมา โดยที่ประเทศไทยมีการปลูกกล้วยมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน และนิยมกินกล้วยเป็นอาหารนำมาแปรรูปต่าง ๆ รวมถึงทำกล้วยเบรคแตก ขณะเดียวกันคนในตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำกล้วยมาทำเป็นกล้วยเบรคแตกเพื่อจำหน่าย แต่ยังขาดการเพิ่มมูลค่า โดยการทำโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และทำช่องทางการจำหน่าย ดังนั้น จึงมีการ

พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมให้กับคนในชุมชน 2) หลักการ คือ เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ พัฒนาโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และสร้างแพนเพลซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 3) วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ พัฒนาโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และสร้างแพนเพลซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 4) เนื้อหาสาระ คือ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตกและการสร้างช่องทางการจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 5) โครงสร้าง คือ การกำหนดเวลา เนื้อหา และระยะเวลาทั้งหมด 3 วัน 6) การจัดกิจกรรมด้วยวิธีการบรรยาย การอภิปราย การลงมือปฏิบัติ เป็นต้น 7) สื่อ/วัสดุ ได้แก่ เล่มหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร เนื้อหาประกอบการฝึกอบรม สไลด์ และ 8) การวัดและประเมินผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และกำหนดการผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากขึ้นไป ส่วนผลการประเมินโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก และการสร้างแพนเพลซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และประชาชนตำบลดอนอะราง มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม, การเพิ่มมูลค่า, กล้วยเบรคแตก, การประกอบอาชีพ

Abstract

Kluai Brek Taek produced by people in Don Arang Subdistrict, Buriram Province There is no concrete logo and banana distribution channels, so if developing in that section will affect the value added to Kluai Brek Taek. The objectives of this research were to develop a training course, study the results of using the training course and study people's satisfaction in Don Arang Subdistrict, Buriram Province toward the training course to increase the value of Kluai Brek Taek. The target group was 3 experts and 38 people in Don Arang Subdistrict. Tools were the training course, manual, assessment form for the logo creation on Kluai Brek Taek packaging, assessment form for creating a Facebook fan page to sell Kluai Brek Taek and satisfaction assessment form. Statistics were percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results of the research were as follows: 1) the training course consisted of 7 elements. 1) background and principles. In Thailand, bananas have been cultivated since ancient times to the present and were popular to eat bananas as food. It could be processed in various ways, including making Kluai Brek Taek. Meanwhile, people in Don Arang Subdistrict, Buriram Province brought bananas to make Kluai Brek Taek for a sale but still lacks value added by making the logo on packaging and making other selling methods, so the training

course had been developed for people in the community. 2) the principles were to provide knowledge, understanding, skills, developing the logo on the packaging and creating a Facebook fan page to sell Kluai Brek Taek. 3) the objective is to provide people with knowledge, understanding, skills, developing the logo on the packaging and creating a Facebook fan page to sell Kluai Brek Taek. 4) the content is the development of broken banana packaging and Creation of banana distribution channels. 5) the structure of the course is time, content and total duration of 3 days. 6) organizing activities through lectures, discussions, practices, etc. 7) media/materials are course books, course manuals Training materials, slides, and 8) measurement and evaluation according to the objectives set and pass the criteria to a higher level. Logo evaluation results on the packaging of Kluai Brek Taek and creation of a Facebook fan page to sell Kluai Brek Taek for the overall was at the highest level. People in Don Arang Subdistrict satisfied with the training course for the overall was at the highest level.

Keywords: Training Course, Increasing the Value, Kluai Brek Taek, Career

บทนำ

กล้วยเบรคแตก (Kluai Break Taek) คือ กล้วยฉาบชนิดหนึ่งที่ทำจากกล้วยน้ำว้าห่ามโดยนำมาผานแล้วทอดในน้ำมันเดือดพอสมควร จนเนื้อกล้วยมีสีน้ำตาลเข้ม ถือเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกล้วยที่ถูกปากคนไทยเป็นอย่างมาก กล้วยเบรคแตกเป็นอาหารว่างของคนไทยที่สามารถหาทานได้ทั่วไป ซึ่งกล้วยเบรคแตกจะมีรสชาติที่หวานอร่อย โดยไม่ต้องปรุงรสใด ๆ นอกจากนั้น เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่ หลายแบรนด์จึงมีการปรุงรสชาติความอร่อยของกล้วยเบรคแตก เพื่อเพิ่มตัวเลือกที่หลากหลายให้กับผู้บริโภค และถือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้กับผู้ผลิตในแต่ละยี่ห้อ เช่น กล้วยเบรคแตกรสดั้งเดิม กล้วยเบรคแตกอบน้ำผึ้ง เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรคแตก ปัจจุบันชาวบ้านในตำบลดอนอาราง อำเภอนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำกล้วยที่ปลูกในชุมชนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากกล้วย เรียกว่า “กล้วยเบรคแตก” เพื่อสร้างเป็นอาชีพและสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนอีกช่องทางหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม การทำกล้วยเบรคแตกในปัจจุบันเพื่อจำหน่ายยังขาดการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความเป็นมาตรฐานในการจัดจำหน่าย ทั้งเรื่องการจัดทำบรรจุภัณฑ์ การสร้างตราสินค้า การขยายช่องทางการจำหน่าย และการสร้างแบรนด์สินค้า (Branding) ให้กับกล้วยเบรคแตกให้มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น และการจำหน่ายที่เข้าถึงผู้บริโภคหลากหลายช่องทาง และเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย (บุญรอด ตอธรรมย์, สัมภาษณ์, 2565) ดังนั้น ถ้ามีการพัฒนากล้วยเบรคแตกในเรื่องดังกล่าว กล้วย

เบรกแตกจะมีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น รวมถึงเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในตำบลดอนอะราง อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างยั่งยืนพึ่งพาตนเองได้ โดยดำเนินการผ่านหลักสูตรฝึกอบรม ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรกแตกให้กับชาวบ้าน

หลักสูตรฝึกอบรม เป็นการจัดทำแผนสำหรับจัดเตรียมชุดโอกาสในการเรียนรู้ให้กับบุคคลที่จะรับการฝึกอบรม โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและมวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมเพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ จนมีองค์ความรู้ มีทักษะ มีเจตคติที่ดี และมีความสามารถในการจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายที่วางไว้ (สุริยา เหมตะศิลป์, 2553, สุลล เพชรานนท์, 2542) การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดในการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ (Understanding) เป็นความสามารถในการตีความ แปลความ ขยายความ และอธิบายให้คนอื่นทราบ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ (Skill) เป็นการฝึกความชำนาญในการปฏิบัติงาน และเพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude) สร้างความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (สมคิด บางโม, 2559) หลักสูตรฝึกอบรมที่จะพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ในหลักสูตร 9 ประการ ได้แก่ 1) เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา คือ สิ่งที่รัฐบาลต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา 2) จุดมุ่งหมายหลักสูตร คือ ผลรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนจบหลักสูตรแล้ว 3) รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร คือ ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชา หรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ 4) จุดประสงค์ของวิชา คือ ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนจบวิชานั้นแล้ว 5) เนื้อหา คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะ ความสามารถที่ต้องการให้มี และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ 6) จุดประสงค์ ของการเรียนรู้ คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ มีทักษะและความสามารถหลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้ 7) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 8) การประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร และ 9) วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์ ภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น ที่จะนำมาช่วยในการส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน(ธารัง บัวศรี, 2542) ทั้งนี้ สามารถสรุปองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย ความเป็นมาและหลักการของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร การจัดกิจกรรมฝึกอบรมของหลักสูตร การประเมินผลของหลักสูตร และวัสดุหลักสูตรและสื่อการฝึกอบรมของหลักสูตร

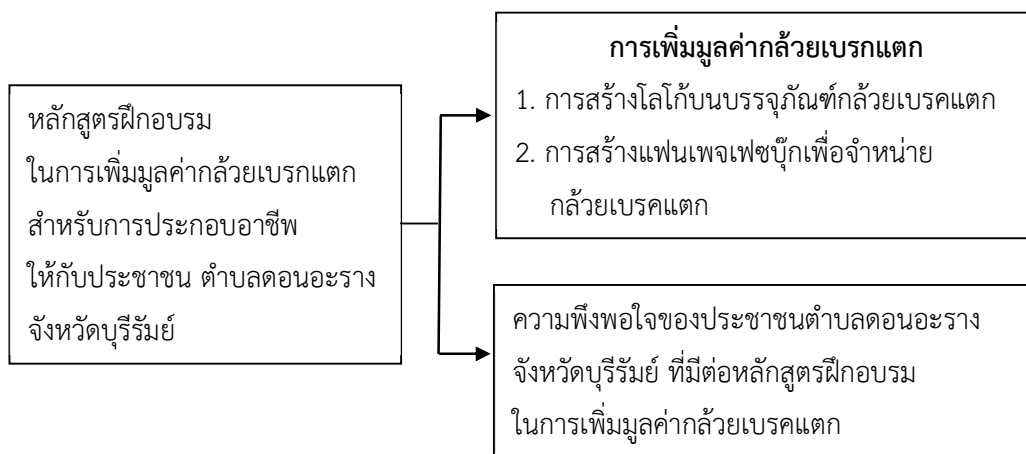
ด้วยความสำคัญของกล้วยเบรกแตกที่สามารถนำมาแปรรูป เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนแต่การดำเนินการเกี่ยวกับกล้วยเบรกแตกของประชาชนในตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ยังขาดการพัฒนาที่ครอบคลุม ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญ และได้กำหนดประเด็นหัวข้อวิจัย เรื่องการพัฒนา

หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อสร้างรายได้จากกล้วยเบรคแตกให้กับประชาชนให้มีความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม และ

ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.53) และความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.66-1.00

2. คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ หลักสูตรการฝึกอบรม เนื้อหาประกอบการศึกษาอบรม แบบประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก และแบบประเมินการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก

3. แบบประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก มีจำนวน 10 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.66-1.00

4. แบบประเมินการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก มีจำนวน 10 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

5. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวน 13 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนในตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 38 คน ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการขออาสาสมัครกลุ่มประชาชนผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการทำกล้วยเบรคแตก

2. กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ ประชาชนในตำบล ดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ที่เข้าร่วมฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก จำนวน 38 คน ปีพ.ศ. 2565

3. การดำเนินการฝึกอบรม โดยดำเนินการก่อนการฝึกอบรม คือ ติดต่อประสานงานไปยังประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจ รวมถึงติดต่อประสานงานไปยังสถานที่ในการฝึกอบรม ประสานงานวิทยากรในการฝึกอบรม และจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร พร้อมนัดหมายวันเวลา จากนั้นดำเนินการฝึกอบรม เป็นเวลา 24 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 3 วัน ส่วนดำเนินการหลังการฝึกอบรม คือ ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินคน ประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก และประเมินการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก พร้อมทั้งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์หาความถี่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชนตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยที่ประเทศไทยมีการปลูกกล้วยกันมาเป็นเวลานาน และหลายสายพันธุ์ ตั้งแต่สมัยโบราณมาจนถึงปัจจุบันคนไทยรับประทานกล้วยเป็นอาหาร นำมาแปรรูปเป็นอาหารและขนมประเภทต่าง ๆ รวมถึงการแปรรูปเป็นกล้วยทอดกรอบ หรือกล้วยฉาบ เรียกว่า กล้วยเบรคแตก ปัจจุบันคนในตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ มีการนำกล้วยในชุมชนมาทำเป็นกล้วยเบรคแตกเพื่อจำหน่าย และสร้างรายได้ให้กับตนเองและคนในชุมชน อย่างไรก็ตาม สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรคแตก โดยการทำโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และทำช่องทางการจำหน่ายที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน จะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรคแตกมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกจึงเป็นเรื่องที่สำคัญกับคนในชุมชน จึงนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว โดยมีหลักสูตรมีหลักการ คือ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพัฒนาโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก รวมถึงกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมในการพัฒนาเรื่องดังกล่าว ส่วนเนื้อหาที่สาระในหลักสูตร แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตกและการสร้างช่องทางการจำหน่ายกล้วยเบรคแตก และดำเนินการฝึกอบรมจำนวน 3 วันวันละ 4 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง จัดกิจกรรมการฝึกอบรมด้วยวิธีการบรรยาย การอภิปราย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กรณีศึกษา การยกตัวอย่าง การเรียนรู้ร่วมกัน และการลงมือปฏิบัติ มีสื่อและวัสดุในการฝึกอบรม ได้แก่ เล่มหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร เนื้อหาประกอบการฝึกอบรม สไลด์และแบบประเมินผล ทั้งนี้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องได้ผลการประเมินความพึงพอใจต่อโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตกที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป จึงถือว่าผ่านตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดไว้

2. การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

2.1 ผลการประเมินโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 โลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก มีความชัดเจน ($\bar{X} =$

4.85, S.D. = 0.35) รองลงมา คือ ข้อ 10 ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ได้จากการเข้าฝึกอบรมในการจัดทำโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก ($\bar{X}$ = 4.77, S.D. = 0.42) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 5 โลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตกมีความสวยงาม ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.74)

2.2 ผลการประเมินการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 แผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก มีการระบุข้อมูลในการติดต่อซื้อขายสินค้าครบถ้วนและสมบูรณ์ ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ ข้อ 1 แผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก ใช้ชื่อที่จำง่าย ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6 แผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตกมีการระบุข้อมูลของเพจได้ครบถ้วนตามความเป็นจริง ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.74)

3. การศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 11 การนำเสนอชิ้นงานที่ได้จากการฝึกอบรม ($\bar{X}$ = 4.69, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ข้อ 2 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรม และข้อ 6 การลำดับขั้นตอนและพิธีการในการฝึกอบรม ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.47) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 ความสะดวกและการให้บริการในการเข้าร่วมการฝึกอบรม ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.68)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมา คือ ประเทศไทยมีการปลูกกล้วยมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน และนิยมกินกล้วยเป็นอาหารนำมาแปรรูปต่าง ๆ รวมถึงทำกล้วยเบรคแตก ขณะเดียวกันคนในตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำกล้วยมาทำเป็นกล้วยเบรคแตก เพื่อจำหน่าย แต่ยังขาดการเพิ่มมูลค่า โดยการทำโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และทำช่องทางการจำหน่าย ดังนั้นจึงมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมให้กับคนในชุมชน 2) หลักการ คือ เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะพัฒนาโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 3) วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ พัฒนาโลโก้บนบรรจุภัณฑ์และสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 4) เนื้อหาสาระ คือ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตกและการสร้างช่องทางการจำหน่ายกล้วยเบรคแตก 5) โครงสร้าง คือ การกำหนดเวลา เนื้อหา และระยะเวลาทั้งหมด 3 วัน 6) การจัดกิจกรรมด้วยวิธีการบรรยาย การอภิปราย การลงมือปฏิบัติ เป็นต้น 7) สื่อ/วัสดุ ได้แก่ เล่มหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร

เนื้อหาประกอบการฝึกอบรม สไลด์ และ 8) การวัดและประเมินผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และกำหนดการผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากขึ้นไป ทั้งนี้ เนื่องจาก หลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นยึดองค์ประกอบของหลักสูตรตามที่นักวิชาการได้เสนอไว้ และมีองค์ประกอบของหลักสูตรครอบคลุมกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงกระบวนการสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตร ทำให้หลักสูตร ที่พัฒนาขึ้นมีผลประสพการณ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมในการสร้างโลกใบบรรจุกฎเกณฑ์กล้วยเบรคแตกได้อย่างมีคุณภาพ และครอบคลุมเมื่อนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จึงพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และหลักสูตรมีความสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร คือ อารัง บัวศรี (2542) เสนอองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ 1) เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา คือ สิ่งที่รัฐบาลต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา 2) จุดมุ่งหมายหลักสูตร คือ ผลรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนจบหลักสูตรแล้ว 3) รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร คือ ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชา หรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสพการณ์ 4) จุดประสงค์ของวิชา คือ ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนจบวิชานั้นแล้ว 5) เนื้อหา คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะ ความสามารถที่ต้องการให้มีและประสพการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ 6) จุดประสงค์ของการเรียนรู้ คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้มีทักษะและความสามารถหลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้ 7) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 8) การประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร และ 9) วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ วัตถุทัศน ภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น เพื่อช่วยในการส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน นอกจากนั้น สงัด อุทรานันท์ (2532) ได้เสนอถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน คือ กระบวนการสำคัญและเป็นขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาความต้องการของสังคม และผู้เรียนจะช่วยให้สามารถจัดหลักสูตรให้สนองความต้องการ และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ กระทำหลังจากได้วิเคราะห์และได้ทราบถึง สภาพปัญหา ตลอดจนความต้องการต่าง ๆ กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น เป็นการมุ่งแก้ปัญหา และสนองความต้องการได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล 3) การเลือกและจัดเนื้อหาสาระและการจัดการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระและประสพการณ์การเรียนรู้ที่นำมาจัดไว้ในหลักสูตรต้องผ่านการพิจารณากันกรองตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ 4) การกำหนดมาตรฐานและการวัดประเมินผล คือ การหาเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดประเมินว่าจะวัดผลประเมินผลอย่างไรบ้าง จึงสอดคล้องกับเจตนารมณ์ หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 5) การทดลองใช้หลักสูตร คือ การมุ่งหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตรหลังมีการร่างหลักสูตรเสร็จแล้ว เพื่อหา

วิธีแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น) การประเมินผลการใช้หลักสูตร คือ หลังจากได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้แล้ว ควรประเมินผลจากการใช้ว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สอดคล้องและมีจุดใดบ้างที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข 7) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร คือ หลังจากที่ได้ตรวจสอบและประเมินเบื้องต้นแล้ว หลักสูตรยังมีข้อบกพร่องจะต้องแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้อง หรือเหมาะสมก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาจริงเพื่อให้หลักสูตรบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นแล้ว จะเห็นได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะต้องครอบคลุมองค์ประกอบหลัก ๆ ของหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีมวลประสบการณ์ที่ความครอบคลุมส่วนต่าง ๆ รวมถึงต้องดำเนิน การพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อดำเนินการที่เป็นระบบ ครอบคลุมทุกขั้นตอน และหลักสูตรมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของ วิชชุดา นามวิจิตร (2558) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการทำขนมพื้นบ้านอีสาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร คือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหา การแบ่งเนื้อหาและเวลา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ซึ่งผลการประเมินหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิชญ์ วราโชติชนกานต์ (2560) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จ เพื่อสุขภาพ กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรมสื่อประกอบการฝึกอบรมระยะเวลาในการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล

2. ผลการประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ถ้วยเบรกแตก และผลการประเมินการสร้างแพนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายถ้วยเบรกแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และเรื่องที่น่าสนใจในการฝึกอบรมมีความสำคัญสำหรับการเพิ่มมูลค่าให้กับถ้วยเบรกแตก โดยที่ประชาชนในตำบลดอนอะราง ยังไม่มีการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ถ้วยเบรกแตก และการสร้างแพนเพจเฟซบุ๊ก เพื่อจำหน่ายถ้วยเบรกแตก ดังนั้น เมื่อการดำเนินการฝึกอบรมในเรื่องที่สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็น หรือองค์ความรู้ที่จะช่วยในการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ถ้วยเบรกแตก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงให้ความสำคัญ สนใจ และทำกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ถ้วยเบรกแตก และการสร้างแพนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายถ้วยเบรกแตกตามที่ฝึกอบรมได้ออกมาอย่างมีคุณภาพ ทำให้ มีชิ้นงาน ที่เป็นโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ถ้วยเบรกแตกและแพนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายถ้วยเบรกแตกได้อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้การประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ถ้วยเบรกแตก และการสร้างแพนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายถ้วยเบรกแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของกริช อัมโชน (2545) กล่าวว่า หลักสูตรฝึกอบรม

หมายถึง การจัดกระบวนการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะและแลกเปลี่ยนทัศนคติตามแนวทางที่มุ่งหวังตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันจะเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม และสอดคล้องกับแนวคิดของสุพล เพชรานนท์ (2542) กล่าวว่า หลักสูตรฝึกอบรม เป็นมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เข้ารับการอบรมให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการฝึกอบรม

การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้โดยมีผลการประเมินการสร้างโลโก้บนบรรจุภัณฑ์กล้วยเบรคแตก และผลการประเมินการสร้างแผนเพจเฟซบุ๊กเพื่อจำหน่ายกล้วยเบรคแตก สำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ นรพงศ์ กิ่งศักดิ์ (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาและพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูปชนิดอบแห้งจากวัสดุธรรมชาติ กรณีศึกษา : วัสดุจากเปลือกกล้วย จังหวัดพิษณุโลก พบว่า บรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูปชนิดอบแห้งได้ วัสดุที่ใช้การศึกษา ผลิตภัณฑ์จากเปลือกกล้วย ผสมกับส่วนต่าง ๆ ของต้นกล้วย มีคุณภาพของเนื้อวัสดุความเหนียวไม่แตกต่างกันมาก เหมาะสำหรับการทำบรรจุภัณฑ์ จากกล้วยและการใช้งานในด้านบรรจุภัณฑ์ อัตราส่วนของเปลือกกล้วยกับส่วนต่าง ๆ ของต้นกล้วยที่จัดทำเป็น 1 : 2, 1 : 3 และ 2 : 3 สามารถนำไปใช้งานได้ทุกอัตราส่วนได้อย่างเหมาะสม การศึกษาครั้งนี้ได้เลือกอัตราส่วน 2 : 3 คุณสมบัติวัสดุมีความแข็งแรงในระดับที่น่าพอใจ มีความน่าสนใจในการเป็นวัสดุจากธรรมชาติ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บรรจุภัณฑ์ที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น บรรจุภัณฑ์สามารถป้องกันผลิตภัณฑ์ และทำหน้าที่ส่งเสริมการขาย และเพิ่มมูลค่าทางการตลาดในการจัดจำหน่ายมากขึ้น และจากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค จำนวน 30 คน ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านรูปแบบ ความสวยงาม และหน้าที่ประโยชน์ใช้สอย ผลค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.87, 4.85 และมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.86 อยู่ในเกณฑ์ดีมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิชญ์ วราโชติชนกานต์ (2560) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ พบว่า ผลการดำเนินการใช้หลักสูตรกับผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีผลการรับรู้หลังการเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผลการประเมินทักษะการประกอบอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพในภาพรวม อยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียานุช มีจิต (2564) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เรื่องการเพิ่มมูลค่าการแปรรูปอาหารจากกล้วยน้ำว้าสำหรับกลุ่มสตรีและเยาวชนในองค์การบริหารส่วนตำบลทับผึ้ง อำเภอสำโรง จังหวัดสุโขทัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเพิ่มมูลค่าการแปรรูปอาหารจากกล้วยน้ำว้าสำหรับกลุ่มสตรีและเยาวชน หลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

3. การศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องมาจากประชาชน ตำบลดอนอะ

นาง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการจัดทำกล้วยเบรคแตกในการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว และชุมชนเป็นปกติอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดโลโก้บนบรรจุภัณฑ์ และช่องทางการจำหน่ายทางออนไลน์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับกล้วยเบรคแตก เมื่อมีการฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ประชาชนในตำบลดอนอะรางจึงให้ความสนใจ มีความพึงพอใจในการฝึกอบรม และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการฝึกอบรมตั้งแต่ต้นจนจบการฝึกอบรม รวมถึงหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นออกแบบอย่างเป็นระบบ ทั้งตัวหลักสูตรฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม วิทยากรที่มาบรรยายให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมที่อยู่ในชุมชนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยู่อาศัยอยู่ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติมา ปริดีติลล (2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจต่อองค์ประกอบ และสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ โดยที่ผู้ปฏิบัติได้รับการตอบสนอง ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะดวกสบายด้านสถานที่ เป็นต้น การตอบสนองต่อความต้องการภายในหรือความต้องการทางจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงานการประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ เป็นต้น ความต้องการของคนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาความพึงพอใจในแต่ละโอกาส

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ครั้งนี้ โดยผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร และมีผลการศึกษาความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ดังนี้ งานวิจัยของ สำราญ มีแจ้ง (2554) ได้ทำวิจัย เรื่องการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการจัดการความรู้ : กรณีศึกษาการเพิ่มปริมาณผลผลิต การปลูกกล้วยหอมทองหมู่ที่ 3 บ้านสังวน ตำบลท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ครูทุกคนเห็นว่าหลักสูตรท้องถิ่นมีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก และนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น โดยรวม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก งานวิจัยของ อังคณา เรืองชัย (2555) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเรื่องการทำน้ำสมุนไพรเพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว พบว่า ผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เรื่องการทำน้ำสมุนไพร เพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว มีความพึงพอใจของอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของสิริวิชัย วราโชติชนกานต์ (2560) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ พบว่า ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ ปรียานุช มีจาด (2564) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เรื่องการเพิ่มมูลค่าการแปรรูปอาหารจากกล้วยน้ำว้าสำหรับกลุ่มสตรีและเยาวชนในองค์การบริหารส่วนตำบลทับผึ้ง อำเภอสำโรง จังหวัดสุโขทัย พบว่า กลุ่มสตรีและเยาวชนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเรื่องการเพิ่มมูลค่าการแปรรูปอาหารจากกล้วยน้ำว้าสำหรับกลุ่มสตรีและเยาวชนในองค์การบริหารส่วนตำบลทับผึ้ง อำเภอสำโรง จังหวัดสุโขทัย มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในชุมชน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการนำหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ดำเนินการฝึกอบรมให้กับประชาชนในตำบลอย่างต่อเนื่อง

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้นำชุมชน สามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ไปปรับใช้ในการฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ให้กับประชาชน

1.3 โรงเรียนสามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ดำเนินการฝึกอบรมให้กับนักเรียนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เห็นความสำคัญต่อการสร้างอาชีพและรายได้เกี่ยวกับชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่

1.4 การฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ที่ชุมชนมีอยู่แล้ว และเน้นในการฝึกอบรมในเรื่อง ที่ประชาชนสนใจ เช่น การจัดทำผลิตภัณฑ์ การจำหน่าย การตลาด เป็นต้น

1.5 การฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความแตกต่างของช่วงอายุ หรือทุกคนที่อยู่ในครอบครัวที่ทำผลิตภัณฑ์กล้วยเบรคแตก เพื่อใช้ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และการช่วยเหลือกันในการสร้างโลโก้และสร้างแพนเพจเฟซบุ๊ก

1.6 การฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมลงมือปฏิบัติเป็นหลัก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยในการนำหลักสูตรฝึกอบรมในการเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ไปดำเนินการฝึกอบรมให้กับชุมชนอื่น ๆ ที่มีการจัดทำกล้วยเบรคแตก

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่ากล้วยเบรคแตกสำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชนตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์ ในเรื่องอื่น ๆ เช่น การตลาด การเงิน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์ จากอาหาร ผลิตภัณฑ์จากผ้า ผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น สำหรับการประกอบอาชีพให้กับประชาชน ตำบลดอนอะราง จังหวัดบุรีรัมย์

เอกสารอ้างอิง

- กริช อัมโภชน. (2545). **การสร้างหลักสูตรและการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการบรรยายในการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารงานฝึกอบรมสถาบันจิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กิตติมา ปรีดีติติก. (2549). **การบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- อามร บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์.
- นรพงศ์ กิ่งศักดิ์. (2556). **การศึกษาและพัฒนา รูปแบบบรรทัดฐานผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูปชนิดอบแห้งจากวัสดุธรรมชาติ กรณีศึกษา : วัสดุจากเปลือกกล้วย จังหวัดพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10, กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด ตอธรรมย์. (2565). สัมภาษณ์ วันที่ 14 กันยายน 2565.
- ปริญญ์ มีจาด. (2564). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเรื่องการเพิ่มมูลค่าการแปรรูปอาหารจากกล้วยน้ำว้าสำหรับกลุ่มสตรีและเยาวชนในองค์การบริหารส่วนตำบลทับผึ้ง อำเภอสำโรง จังหวัดสุโขทัย**. วารสารครูพิบูล, 8(2), 249-291.
- วิชุลดา นามวิจิตร. (2558). **การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องการทำขนมพื้นบ้านอีสาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สัจจ อุทรานันท์. (2532). **พื้นฐานและหลักการพัฒนาศาสตร์หลักสูตร**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด บางโม. (2559). **เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม**. พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ: วิทยาพัฒน์.
- สำราญ มีแจ้ง. (2554). **การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการจัดการความรู้ : กรณีศึกษาการเพิ่มปริมาณผลผลิตการปลูกกล้วยหอมทองหมู่ที่ 3 บ้านสังวน ตำบลท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 13(2), 1-14.
- สิริวิทย์ วราโชติชนกานต์. (2560). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารปรุงสำเร็จเพื่อสุขภาพ**. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 15(2), 176-177.
- สุพล เพชรานนท์. (2542). **เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม**. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- สุริยา เหมตะศิลป์. (2553). **เอกสารฝึกอบรมฐานวิชาชีพครู มาตรฐานที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร**. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อังคณา เรืองชัย. (2555). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเรื่องการทำน้ำสมุนไพรเพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.